

Bruinvissen en zeeforel

Deze zomervakantie zijn we weer richting Denemarken vertrokken, en wel naar Juelsminde, een klein dorpje met een gezellig haventje. Voor ons was dit alweer de derde keer, het voelt bijna als thuiskomen.

Op de heenweg was mijn gedachte al bij de zeeforel, het was mij de keren ervoor nooit gelukt om er eentje te landen. Als ware Houdini's wisten zij zich elke keer van de haak te ontdoen. Zou het mij dit keer wel lukken, vroeg ik mijzelf af...

Gezien ik met mijn gezin op vakantie ben zal ik mijn tijd moeten verdelen en kan ik niet de hele dag achter de zeeforel aan. Een goede modes is om 6:00 uur op te staan en dan heerlijk een paar uurtjes te gaan vissen om daarna om een uur of 9:00 aan te sluiten bij het ontbijt. Bijkomend voordeel van zo vroeg opstaan is dat je in Denemarken je dan echt één voelt met de natuur. Ook al is het maar 15 min fietsen, herten, hazen en zo nu en dan een vos zijn graag geziene gasten. Deze morgen had ik al een hert voor mijn neus op de weg staan, het lijkt wel of de wereld op dat tijdstip van hun is, een eenzame fietser krijgt geen enkele aandacht. Ik kon gewoon wachten tot mijnheer het tijd vond om voor mijn fiets weg te stappen.

Aangekomen bij het water voelt de rust als een warme deken, er is in geen velden of wegen iemand te bekennen.

Echter dat gold ook voor de vissen, na een uurtje gooien had ik nog geen enkel teken van leven gevoeld of gezien. Het is dat het zo'n mooie omgeving is anders zou je je nog af kunnen vragen waar je het allemaal voor doet.

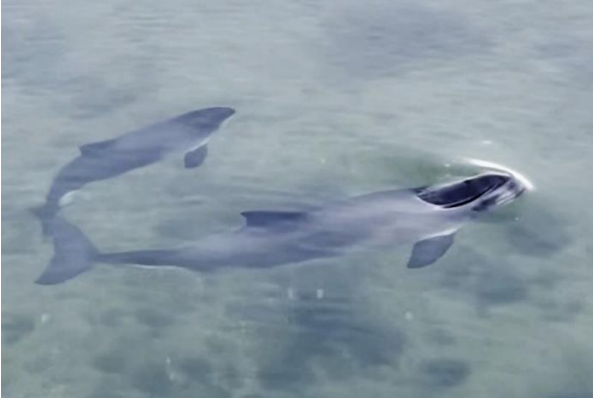
Ik had de stijger nu wel afgevist en ik liep naar het landpuntje dat precies de grens is van de zee en het fjord. Een heel mooi plekje met een mooie stroming. Lopende naar het puntje zie ik opeens een koppel bruinvissen wel heel dicht bij de kant. Ik heb er een video van gemaakt toen ze om de landpunt heen zwommen maar ik kwam er al snel achter dat een telefoon niet de beste keus is als het om natuur opnames gaat. Ik keek de beelden snel terug maar ondanks dat ze zo dicht op het strand zwommen moest je wel heel goede ogen hebben om ze op de door mij geschoten video te kunnen zien.

Dan maar weer proberen een visje te vangen, ik kijk nog een laatste keer achterom en zie ik ze, tot mijn verbazing, onder de stijger door zwemmen waar ik 5 minuten geleden stond te vissen. Wel heb ik ooit, ik bedenk mij geen moment, ik gooi mijn hengel op het strand en zet het op een lopen naar de volgende steiger.

Ik zie ze naast mij zwemmen wanneer ik hardlopend over het strand naar de volgende steiger ren, ik hoop maar dat ze niet van mij schrikken, dacht ik nog.

Aangekomen op de steiger, nog zwaar naar lucht ademend begin ik te filmen. Ze zaten erg dicht bij, ik kon ze met het blote oog goed zien en dat maakte het mogelijk om ze goed met de camera van mijn telefoon te kunnen volgen. Ze waren zelfs een beetje aan het spelen.

Ze zwommen vlak langs de stijger alwaar de spiegeling van het water weg was, elk detail van de bruinvissen was te zien. Hier kan het dolfinarium niet aan tippen, dacht ik nog. Uiteindelijk zwom moeder met kind vlak voor mij langs en kwamen precies voor mijn neus boven alsof ze mij gedag wilde zeggen. Nog een laatste maal zie ik ze adem nemen, het water lijkt in de lucht op te gaan en de rust is weer aangenaam voelbaar. Het was een adembenemend schouwspel welke ik toch best aardig op film heb weten te zetten.

Wat was dit een fantastische ervaring, de ochtend kon niet meer stuk, ik had nog geen stootje beet gehad maar wat had ik een mooie ontmoeting met de bruinvissen. Ik had mij geen betere ochtend kunnen wensen.

O ja, die zeeforel, dat is de volgende dag helemaal goed gekomen, niet de grootste van de wereld maar ik heb eindelijk ook die in mijn handen mogen nemen.

Volgend jaar toch maar weer een weekje Denemarken doen, wat is het toch een prachtig land.

Arnoud